

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ของผู้สูงอายุชายในจังหวัดลำปาง

ชื่อผู้เขียน นางพยอม ถิ่นอ่อน

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร. ศิริรัตน์	ปานอุทัย	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร	ศรีสุพรรณ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ สมบัติ	ไชยวัฒน์	กรรมการ
อาจารย์ ดร. อวยพร	ฉัตรมุขกุล	กรรมการ
อาจารย์ ดร. ยุยงค์	จันทร์วิจิตร	กรรมการ

บทคัดย่อ

ภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่เป็นปัญหาหนึ่งที่พบในผู้สูงอายุ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจ และสังคม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา อัตราความชุก ชนิด ผลกระทบ และการจัดการกับภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ของผู้สูงอายุชาย เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนจากผู้สูงอายุชายที่อาศัยอยู่ในจังหวัดลำปาง จำนวน 1,500 คน ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่จำนวน 78 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป และแบบประเมินภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ในผู้สูงอายุชายซึ่งประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ แบบค้นหาผู้ที่มีภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ แบบประเมินชนิดของภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ แบบสัมภาษณ์ผลกระทบของภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ และแบบสัมภาษณ์การจัดการกับภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า

1. อัตราความชุกของภาวะกล้ามเนื้อปัสสาวะไม่อยู่ในผู้สูงอายุชายในจังหวัดลำปางเท่ากับ ร้อยละ 5.2

2. ชนิดของภาวะกล้ามเนื้อปัสสาวะไม่อยู่ พบประเภทชนิดเดียวร้อยละ 35.9 และประเภทผสมร้อยละ 64.1 โดยภาวะกล้ามเนื้อปัสสาวะไม่อยู่แบบชนิดเดียว พบว่ามีภาวะกล้ามเนื้อปัสสาวะไม่อยู่ชนิดราดกล้ามเนื้อไม่ทันร้อยละ 29.5 ชนิดปัสสาวะเล็ดขณะไอ จามร้อยละ 3.8 ชนิดปัสสาวะราดเพราะมีขีดจำกัดของร่างกาย และปัสสาวะไหลทันพบเท่ากันคือร้อยละ 1.3 สำหรับประเภทผสมนั้นพบประเภทผสมร่วมกัน 2 ชนิดร้อยละ 48.7 โดยเป็นชนิดราดกล้ามเนื้อไม่ทันร่วมกับปัสสาวะไหลทันร้อยละ 37.2 ประเภทผสมร่วมกัน 3 ชนิดร้อยละ 12.8 และประเภทผสมร่วมกัน 4 ชนิดร้อยละ 2.6

3. ผลกระทบโดยรวมและรายด้านของภาวะกล้ามเนื้อปัสสาวะไม่อยู่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย

4. การจัดการกับภาวะกล้ามเนื้อปัสสาวะไม่อยู่ประกอบด้วยการจัดการแบบแผนชีวิต ร้อยละ 96.2 การจัดการแบบประคับประคองร้อยละ 94.6 การจัดการทางการแพทย์ร้อยละ 10.3 และการจัดการด้วยพฤติกรรม ร้อยละ 7.7

ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการให้การช่วยเหลือผู้สูงอายุชายที่มีภาวะกล้ามเนื้อปัสสาวะไม่อยู่ต่อไป

Thesis Title Urinary Incontinence of Male Elderly in Lampang Province

Author Mrs. Payom Thinoeun

M.N.S. Gerontological Nursing

Examining Committee :

Lect. Dr. Sirirat	Panuthai	Chairman
Assoc. Prof. Dr. Wichit	Srisuphan	Member
Assoc. Prof. Sombat	Chaiwan	Member
Lect. Dr. Ouyporn	Tonmukayakul	Member
Lect. Dr. Yuwayong	Juntarawijit	Member

Abstract

Urinary incontinence is one of the most common health problems among the elderly which has an impact on both physical and psychosocial aspects. The purpose of this descriptive research was to study the prevalence rate, types, impact and management of urinary incontinence among male elderly. Seventy-eight incontinent subjects were selected by multistage random sampling from 1,500 elderly living in Lampang province. The research instruments used in this study were: a Demographic Data Recording Form and the Male Urinary Incontinence Screening Form composing of 5 parts, screening, types, impact, and management of urinary incontinence. Data were analyzed by using frequency and percentage.

The findings of the study were as follows:

1. The prevalence rate of urinary incontinence of the male elderly in Lampang province was 5.2 percent;

2. Types of urinary incontinence consisted of a single type 35.9 percent and mixed types 64.1 percent. Among the single type, urge incontinence was found at 29.5 percent, stress incontinence at 3.8 percent, functional incontinence at 1.3 percent and overflow incontinence (self-reported) at 1.3 percent. Within the mixed type, the combination of two types of incontinence was found at 48.7 percent with urge and overflow incontinence at 37.2 percent, the combination of three types was found at 12.8 percent and the combination of four types was found at 2.6 percent;

3. The overall and sub-domain of impacts of urinary incontinence were at a mild level;

4. Management of urinary incontinence consisted of lifestyle modification 96.2 percent, supportive management 94.6 percent, medication treatment 10.3 percent, and behavioral management 7.7 percent.

The result of this study can be used as basic information for caring for incontinent male elderly.